

Les canals dels boscos de la Garrotxa

El Consorci de l'Alta Garrotxa promou una nova tècnica de neteja forestal

Un tècnic impulsa un tron, perquè baixi pendent avall entre les alzines i els pins i arribi a la pista forestal sense haver malmès cap element del bosc

En base a una connexió de tubs, creen canals que van des de les pistes forestals a la base de les muntanyes fins al cim. Les canals semicilíndrics amb obertura per dalt serveixen per llençar-hi troncs i branques que baixen fins a la pista per ser carregats als camions. La nova tècnica evita que s'hagin d'arrossegar troncs per sobre del sotabosc i fa possible les feines forestals en llocs on els elements mecanitzats ho tenen complicat pels pendents

XAVIER VALERI | OLOT

El bosc és un organisme delicat i cada vegada més preciat per a la vida humana. Necessita de treballs de neteja i d'atenció com totes els organismes vius. Com a ens viu i contenidor de vida requereix dels instruments adequats per atendre'l. És a dir, no ens imaginem un conjunt de grues d'immenses alçades per damunt dels arbres, ni camions gegantins travessant les arbredes amunt i avall, com si el bosc fos igual que qualsevol ciutat, el gran eixam de vida humana.

Per tal d'evitar tractar la salut del bosc amb eines desproporcionades, que reparin una cosa i en destrossin unes altres, els tècnics forestals han pensat un giny senzill i natural. Es tracta de les canaletes, un seguit de tubs que enganxats conformen una canal. Van del cim de la muntanya a baix de tot, amb la part superior descoberta. És a dir, de manera similar als tubs dels parcs aquàtics.

Fa pocs dies, el Consorci de l'Alta Garrotxa, en col·laboració amb l'Associació Galanthus i La Fageda Fundació, va fer una visita de demostració de neteja forestal amb canaletes. Es tracta d'una tècnica que consisteix a extreure la fusta fent-la lliscar en descens dins de peces prefabricades en forma de semicilindre. La demostració va tenir lloc a la finca Palomeras, al terme de Montagut i Oix (Alta Garrotxa). És una finca, on s'ha establert un marc de col·laboració pública i privada que ha permès actuar.

Els tècnics del Consorci de l'Alta Garrotxa la defineixen com "una tècnica que consisteix a treure fusta i canalitzar-la fent-la lliscar en descens dins de peces prefabricades en forma de semicilindres que es disposen de manera consecutiva en un pendent".

És un tècnica encara poc usada al país per causa de la competència dels mitjans mecanitzats. Els inconvenients dels canals són el transport, el muntatge de les línies i la col·locació de la fusta en pilons al costat de la línia. Els avantatges, en canvi, són la facilitat d'ús en llocs d'accés complicat, no estar supeditats a la mecanització i una reducció de l'esforç físic dels operaris respecte a altres tècniques, com ara l'estimbada. Segons els tècnics, un gran avantatge és que els troncs no s'han d'arrossegar per sobre del terreny.

És a dir, les canals poden substituir els vehicles de doble oruga de gran tonatge que s'enfilen per pendents inveseblants i proveïts d'un gran braç mecànic eleven els troncs i els posen dins d'una gran cistella.

Si bé els vehicles oruga són capaços de treballar en situacions inimaginables, hi ha boscos que estan assentats damunt de terrenys en pendent i solcats de rocs.

L'Alta Garrotxa és rica amb aquest tipus de terrenys forestals. També és un lloc ple d'espècies protegides. Plantes i animals. Les teixedes d'arbres tan prehistòrics que s'apropen a la categoria dels minerals, de fagedes espeses i, sobretot, de boscos de pins i d'alzines. Unes alzines que s'alcen amb formes turmentades que denoten la lluita per sobreviure en un terreny complicat.

Hi viuen picots, òlibes, gralles, mallerengues... Tots fan niu en els arbres de boscos complicats i solitaris.

El sotabosc amaga cavitats insospitades. Petits forats negres entre penyes blanques que condueixen a profundes galeries, on viuen els ratpenats. És un regne salvatge i feréstec, on la supervivència és menjar i no ser menjat. Una supervivència que té uns sorolls precisos i clars el crit del duc que marca l'inici de la nit, el fresseig de la serp que reptava per sota la fullaraca seca, el repic del picot llunyà, els cants per a l'aparellament de les espècies... Són sorolls mil·lenaris allunyats de les poderoses fresses mecàniques i de l'immens poder de les erugues.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/08/15/canals-dels-boscos-garrotxa/799143.html?utm_source=rss